

Iepenlaan 26,
1406 PW Bussum

www.majellakapel.nl

Brief vanuit de Majellakapel

31 juli 2020

Lieve mensen,

Nog iets meer dan een maand en dan hopen we elkaar weer “gewoon” bij een kerkdienst te kunnen ontmoeten. En het feit dat het woordje *gewoon* tussen aanhalingstekens staat geeft al aan dat het toch niet helemaal gewoon is, want we zullen ons aan allerlei regels moeten houden. De belangrijkste daarvan is, dat we 1,5 meter afstand tot elkaar moeten houden en dat belemmert het contact wel enigszins: geen handen geven, wel koffie maar daarbij niet te dicht bij elkaar komen, zorgen dat onze handen ontsmet zijn, enz. We zijn een protocol aan het opstellen, waarbij we een voorbeeld hebben in Hilversum, waar ze al ruim een maand bezig zijn met fysieke diensten. En wat helpt is, dat we dan inmiddels ook in eigen gebouw al een paar bijeenkomsten gehad hebben: de literatuurkring, de ontmoetingsmiddag waar Peter over ‘75 jaar vrijheid’ vertelt, en een ontmoetingsmiddag met Joke over een prachtig raam van Marc Chagall, waar u elders in deze brief over kunt lezen. Middagen die prima verlopen en voor een goed contact zorgen.

Een “protocol” klinkt misschien als enorm beperkend, maar in de praktijk zorgt het juist voor ontspanning, omdat iedereen dan weet waar hij of zij zich aan te houden heeft.

Voor de komende periode dus nog steeds online-diensten:

- op 2 augustus vanuit de Doopsgezinde Kerk, met ds. Annegreet van der Wijk als voorganger, www.dgbussum-naarden.doopsgezind.nl
- op 9 augustus vanuit de Majellakapel, met Evelijne Swinkels als voorganger’ www.majellakapel.nl

Marijke Katerberg-Muns

Gepensioneerd

Twee weken geleden, vrijdag 17 juli, was mijn verjaardag. Veel aandacht wilde ik er niet aan geven. ‘s Ochtends werd ik wakker in mijn huisje op Texel dat ik na het ontbijt schoon ging maken om vervolgens de terugreis naar Naarden te aanvaarden. Wat had ik een mooie week gehad! De verwachte regen was uitgebleven, het ruisen van de zee en het kriesen van de mantelmeeuwen en het waaien van de wind hadden rust in mijn hoofd gebracht. Het taxibusje (de ‘Texelhopper’) dat me naar de boot zou brengen, arriveerde en ik besepte ineens, ‘O ja, mondkapje voor!’ De hele voorgaande week had ik op het drukke vakantie-eiland er niemand mee gezien en het virus leek niet meer te bestaan. De vier uur durende reis met bus-boot en trein bracht me van achter dat mondkapje weer terug in de werkelijkheid, ook die van onze Majellakapel. Die bestaat eruit dat sommigen van u dit jaar elke vorm van vakantie moeten missen of zelfs geen eenvoudig uitstapje is gegund. Er zijn blijvende zorgen over gezondheid. En, we hebben straks bijna een half jaar geen diensten op zondagmorgen kunnen houden.

Daaraan dacht ik in de trein van Den Helder naar Amsterdam. En ik dacht aan de datum van die dag. Het was de eerste keer in mijn leven dat ik mijn verjaardag niet deelde met mijn vader, die toevallig óók jarig was op 17 juli. En ik dacht aan Angela Merkel, die toevallig op exact dezelfde dag als ik geboren is. Zij gaat nu haar laatste jaar in als bondskanselier. En ik ga met emeritaat, over vier maanden, want het pensioenakkoord van vorig jaar heeft bepaald

dat mijn pensioen ingaat met 66 jaar en vier maanden. Het Latijnse woord emeritus, u weet het, hoort bij iemand met een 'geestelijk ambt' en, misschien weet u dat niet, het betekent letterlijk 'uitgediend'.

Mijn werk bij De Kapel in Hilversum zal vermoedelijk per 1 januari stoppen. Of en hoe ik onze afdeling blijf dienen als voorganger is nog afhankelijk van de algemene ledenvergadering die in oktober komt. Wat daarvan ook de uitkomst zal zijn, in één opzicht kom ik dichterbij de meesten van u te staan: ook ik zal een gepensioneerde zijn.

ds. Peter Korver

Toekomstverwachtingen

Gedurende de strenge lockdown werd er al druk gespeculeerd over de toekomst. Er werden voorzeggingen gedaan over een tweede uitbraak van besmettingen met het coronavirus. Die zouden in het najaar kunnen plaatsvinden. Nu vreest men dat ze zich al eerder zullen voordoen, want heel wat mensen houden zich niet meer aan de regel om 1,5 meter afstand te bewaren tot anderen. Dat ondanks de oproep van de premier, die sprak over het nieuwe normaal dat nog een lange tijd zou gelden, namelijk tot er een vaccin tegen het virus beschikbaar is.

Er werd ook al over de economische ontwikkelingen gespeculeerd. Sommigen verwachtten een V-vormige ontwikkeling. De economie zou heel snel in een diep dal terecht komen om daarna weer snel te herstellen. Anderen dachten aan een U-vormig proces (een langer durend 'dal'), of aan een spoedige crisis die maar heel langzaam zou worden overwonnen. Het zou zelfs jaren duren voor we weer op het oude peil zouden terugkeren.

Ook werd er gefilosofeerd over het gedrag van mensen. Men hoopte dat de samenleving humaner zou blijven. Men hoopte ook dat er meer aandacht zou komen voor de natuur en de klimaatveranderingen.

Helaas lijkt het hier te gaan als met de goede voornemens, bij menige jaarwisseling gemaakt. Al heel spoedig keert men weer terug naar het oude normaal.

Het is echter de natuur die vroeger of later de mensheid de rekening zal presenteren, en daarmee al bezig is. Wie nu denkt dat het coronavirus is bedwongen zal spoedig anders ervaren. Al zijn de gevolgen voor mensen onder 60 jaar minder ernstig, maar dat is niet altijd het geval. Helaas worden ook jongeren soms ernstig ziek en vergt herstel vaak een lange periode. En er zijn ook jongeren aan dit virus ten offer gevallen.

Maar de verandering van het klimaat zal ook steeds duidelijker kwalijke gevolgen voor de hele mensheid krijgen. Denk aan droogte enerzijds en wateroverlast anderzijds.

In het verleden, en deels nu nog, zagen en zien mensen rampen als een straf van God. De wijsgeer Spinoza (1632 – 1677) stelde God gelijk aan de natuur. Voor velen is deze visie op God de meest aanvaardbare en realistische die denkbaar is. Want velen kunnen niet langer geloven in een God die naar eigen wil zou heersen over al wat er gebeurt in de Natuur. Met andere woorden, er is voor hen geen ingrijpen van God in de natuurwetmatige processen mogelijk. Als God en de Natuur één en hetzelfde zijn is er ook geen bewuste goddelijke straf denkbaar als er rampen plaatsvinden, maar krijgt de mens wel de rekening gepresenteerd als die rampen door de mens worden veroorzaakt, geheel of gedeeltelijk.

Wat houdt dat in voor ons religieus besef, zult u denken. Want Spinoza heeft het wel over een heel andere God dan die van de traditie. Kijkt u maar naar de manier van spreken in tal van de liederen uit het Liedboek! Wie Spinoza's visie aanvaardt komt religieus gesproken uit bij verwondering over en respect voor die grootse Natuur. Dat kan alleen ook maar leiden tot een verantwoordelijkheidsbesef met betrekking tot de Natuur en eerbied voor al het leven dat zich daarin voordoet.

De Natuur is groots, het leven kwetsbaar. De mens draagt een grote verantwoordelijkheid.

dr. Rob Nepveu

Ontmoetingsmiddag op dinsdag 11 augustus, tijd: 15.00 – 16.30 uur

In de weekbrief van 8 mei jl. vertelde ik iets over de Chagall reis die we gemaakt hadden en de verschillende gebrandschilderde glas-in-lood-ramen die mijn man en ik toen bezochten. Wat toen het meeste indruk op me had gemaakt was het prachtige raam La Paix (De Vrede) in Sarrebourg in Frankrijk.

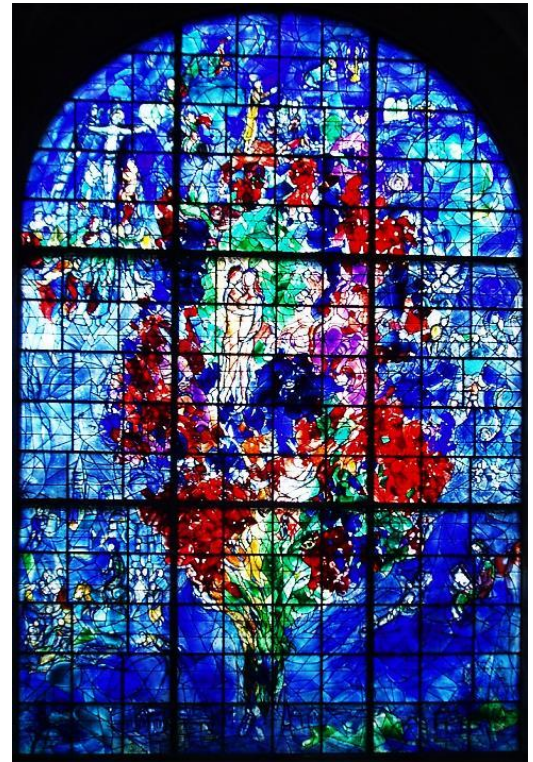
In die Weekbrief liep ik echter tegen de grenzen op van wat je kunt laten zien op een vel papier, van iets dat in werkelijkheid 7 meter breed en 12 meter hoog is. En in een slotzinnetje schreef ik toen dat ik de wens had het ooit groter dan een A 4 aan u te kunnen laten zien. Ik ben daarom enorm blij dat dit gaat gebeuren. Tijdens een van de zomerontmoetingen kan ik u een en ander vertellen en laten zien over dat raam en natuurlijk ook over Chagall en zijn drijfveer een dergelijk raam met dat thema te maken.

Er is veel te zien op het raam en alles wat we zien heeft te maken met de vrede. Wat is er zoal te zien? Zo is er de verbeelding van de tekst uit Jesaja. Op verschillende plaatsen in het raam zien we Jezus. En in het midden heel prominent de levensboom als een boeket bloemen met daarin Adam en Eva oftewel: de mens.

Ik hoop van harte dat ook u geraakt wordt door de afbeelding en vooral ook de betekenis van wat Chagall ons wilde zeggen. Ik wil u daarom graag uitnodigen voor een bijeenkomst in de Majellakapel op 11 augustus van 15.00 uur tot 16.30.

Gezien de nog steeds geldende coronamaatregelen is het verstandig u aan te melden bij Marijke of bij mij, gezien het aantal beschikbare plaatsen.

Graag tot 11 augustus.

Joke Werner

Attentie: graag opgeven uiterlijk 9 augustus bij

Joke: jokewerner@planet.nl; tel. 06 - 4281 6991

of Marijke: gkaterberg@solcon.nl; tel. 035 - 69 342 76

“Wat houd je bezig?”

Nel van Gooswilligen stuurde ons het volgende gedicht:

De rugzak

Ieder mens draagt in zijn leven
een onzichtbare rugzak mee,
bergt daarin zijn vreugde en zorgen
een verzameling van wel en wee.

Vaak is de rugzak haast niet te dragen,
maar soms ook weer vederlicht.

Dan blijft er wat ruimte over,
maar dikwijls kan hij haast niet dicht.

Kijk je in een verloren uurtje
heel de inhoud nog eens door,
dan kan er vaak iets verdwijnen
wat zijn waarde reeds verloor.

En zo ga je door de jaren,
je pakt iets op en gooit iets weg.
Soms gebeurt dit vanzelfsprekend,
maar ook vaak na veel overleg.

Langzaam wordt de rugzak leger
de levensmiddag gaat voorbij,
en bij het vallen van de avond
werpt men het meest der last opzij.

Maar er blijft nog wat van waarde
wat je koestert en behoudt,
al schijnen het soms kleinigheden,
het zijn herinneringen, meer dan goud.

Ieder draagt zijn eigen rugzak
niemand die hem overneemt,
en je hoeft ook niet te vrezen
dat een dief hem ooit ontvreemdt.

*****

Als bladvulling hier twee fotootjes die ik kort geleden maakte bij het trapje naar de voordeur van onze Majellakapel.
Als ik zo iets zie word ik altijd een beetje blij: plantjes die tegen de klippen opgroeien, zomaar tussen de stenen uit.
Is het onkruid? Hangt af van wat je daar onder verstaat. In ieder geval heb ik ervan genoten en ik hoop u ook, bij het zien van deze foto's.

Marijke Katerberg

"Onkruid is het verzet van de
natuur tegen
het bewind van de tuinlieden."

O. Kokoschka

(Overigens niets dan lof voor
het werk en de inzet van
onze "tuynluy" !)

